

ZAWODY MEDYCZNE

Propozycja III

Lekarz

Lekarz jest odpowiedzialny za zdrowie i życie pacjenta. Jest to jeden z najwyższej poważanych zawodów w społeczeństwie.

Predyspozycje

Przyszły lekarz musi być świadomy tego, że całe jego życie zostaje podporządkowane innemu, a praca nie trwa podstawowe osiem czy dwanaście godzin. Powinien być otwarty na ciągłe podnoszenie kwalifikacji, uzupełnianie wiedzy, poznawanie innowacji, dzięki którym będzie mógł lepiej pomagać swoim pacjentom. Ważna jest także empatia, gdyż to lekarz jest osobą, która ma bezpośredni kontakt z rodziną chorego, jest odpowiedzialny za odpowiednie poinformowanie najbliższych o stanie pacjenta. Dlatego równie ważne jak wiedza medyczna są takie cechy jak życzliwość, komunikatywność, odpowiedzialność, sumienność, dokładność czy spostrzegawczość.

Jak zostać lekarzem?

Pierwszy etapem na drodze kariery jest ukończenie **jednolitych studiów trwających 6 lat**. Dopiero po odbyciu obowiązkowego stażu, zdaniu wieloetapowych egzaminów można przystąpić do dalszego kształcenia związanego z konkretną dziedziną medycyny i tym samym uzyskać prawo do wykonywania zawodu w danej specjalizacji, np. chirurga czy onkologa.

Po pozytywnym ukończeniu studiów lekarskich i otrzymaniu dyplomu lekarza medycyny, absolwenci uczelni mają obowiązek uzyskać ograniczone prawo wykonywania lekarza tym celu muszą się zgłosić do Okręgowej Izby Lekarskiej ze stosownymi dokumentami.

Absolwenci mają **obowiązek odbycia 13-miesięcznego stażu w placówce służby zdrowia. Staż kończy się zdaniem lekarskiego egzaminu państwowego (tzw. LEP)**. Ma on formę testu jednokrotnego wyboru, składającego się z 200 zadań. Na ich rozwiązanie lekarze stażyści mają 4 godziny. **Uzyskanie pozytywnego wyniku z egzaminu zawodowego umożliwia uzyskanie prawa wykonywania zawodu lekarza.**

W zależności od specjalizacji nauka trwa od 2 do 6 lat. Obecnie można specjalizować się w 40 specjalnościach podstawowych lub w 28 specjalnościach szczegółowych.

Gdzie do pracy po kierunku lekarskim?

Absolwenta kierunku lekarskiego nie ogranicza jedno miejsce pracy. Może się zatrudnić w szpitalu, przychodni, prywatnej klinice, zakładach opieki zdrowotnej, sanatoriach, pogotowiu ratunkowym, uczelniach czy po prostu założyć prywatny gabinet lekarski.

Zarobki lekarzy

Początkujący lekarz bez specjalizacji zarabia od 2 - 3 tys. złotych. Nienajlepsza kondycja polskiej służby zdrowia zmusza lekarzy do pracowania więcej niż na jeden etat, zakładania prywatnych gabinetów i dorabiania po godzinach. Wraz z rozwojem naukowym i stażem pracy zarobki rosną. Średnia płaca lekarza z II stopniem specjalizacji to około 7 tys. złotych.

Stomatolog (dentysta)/

Stomatolog jest lekarzem, specjalizującym się w chorobach zębów i jamy ustnej. Popularnie zwany jest dentystą. Do jego zadań należy diagnozowanie oraz leczenie chorób dziąseł, zębów, błony śluzowej jamy ustnej, korygowanie wad zgryzu, leczenie protetyczne, jak również udzielanie pacjentom informacji odnośnie zachowania właściwej higieny jamy ustnej. W zależności od ukończonej specjalizacji, stomatolodzy mogą być fachowcami w zakresie: chirurgii szczękowo-twarzowej, chirurgii stomatologicznej, stomatologii dziecięcej, stomatologii zachowawczej, protetyki stomatologicznej, periodontologii czy ortodoncji. W przypadku ukończenia specjalizacji z chirurgii szczękowo-twarzowej do zadań lekarza należy także diagnozowanie i leczenie chorób w obrębie twarzo-czaszki, przeprowadzanie zabiegów i operacji chirurgicznych w przypadku chorób pochodzenia nowotworowego, zapalnego czy urazów.

Predyspozycje

Stomatologa, oprócz wiedzy merytorycznej, powinno cechować odpowiednie podejście do pacjentów, powinien być delikatny, miły, otwarty, stwarzać sympatyczną atmosferę podczas wizyty, wymagana jest wyjątkowa zręczność manualna, potrzebna do wykonywania czynności zawodowych. Niezbędna jest chęć uczenia się, podnoszenia swych kwalifikacji, jako że w stomatologii ciągle następuje rozwój i pojawiają się nowe metody leczenia przy pomocy coraz bardziej specjalistycznych urządzeń.

Jak zostać lekarzem stomatologiem?

Należy ukończyć pięcioletnie studia na kierunku lekarsko-dentystycznym, na jednej z uczelni medycznych. Jest to wymóg niezbędny do pracy w zawodzie dentysty. Studenci odbywają obowiązkowe praktyki, zarówno w gabinetach stomatologicznych, jak również w szpitalach (z zakresu pielęgniarstwa, pomocy stomatologicznej, stomatologii zachowawczej, protetyki, chirurgii). Po ukończeniu studiów otrzymuje się **ograniczone prawo wykonywania zawodu**, umożliwiające odbycie **stażu podyplomowego**. Po odbyciu rocznego stażu oraz zdaniu egzaminu państwowego (LDEP, Lekarsko - Dentystyczny Egzamin Państwowy), potwierdzającego zdobyte kwalifikacje, można ubiegać się o przyznanie prawa wykonywania zawodu. Mając rekomendację Okręgowej Izby Lekarskiej, absolwent uczelni medycznej staje się pełnowartościowym lekarzem stomatologiem.

Gdzie pracuje stomatolog?

Przyszli dentyści mogą szukać posady w publicznych zakładach opieki zdrowotnej, szkolnych gabinetach dentystycznych, szpitalach i klinikach. Mogą się zatrudnić w prywatnym gabinecie. Wraz z rosnącym doświadczeniem i upływem lat, mogą założyć własny gabinet stomatologiczny i świadczyć usługi dla pacjentów.

Zarobki stomatologów

Jeszcze podczas stażu, stomatolog zarabia niewiele, bo ok. 2000 zł. Po uzyskaniu prawa do wykonywania zawodu można liczyć na pensję w granicach 2800-3400 zł netto. Lekarze zatrudnieni w prywatnych gabinetach otrzymują wyższe wynagrodzenie, uzależnione od liczby przyjmowanych pacjentów. W przypadku założenia własnej praktyki, będąc dobrym fachowcem o uznanej renomie, można liczyć na zarobki od 10 tys. złotych w górę.

Joanna Szczepańska

Pielęgniarka/ pielęgniarz

Pielęgniarka opiekuje się pacjentem, jest odpowiedzialna za dawkowanie leków, płynów, zajmuje się osobami, którym choroba uniemożliwia samodzielne dbanie o higienę, spożywanie posiłków czy poruszanie się. Czasem odpowiedzialna jest za rehabilitację czy pomoc diagnostyczną. W zależności od specjalizacji, którą wybierze, jej praca ma różny charakter. Niekiedy praca pielęgniarki będzie polegała na dbaniu o dobre samopoczucie i komfort pacjenta, innym razem będzie razem z lekarzem na sali operacyjnej kontrolując podawanie leków, krwi, tlenu.

Predyspozycje do wykonywania zawodu pielęgniarki

Jest to zawód bardzo sfeminizowany w Polsce, dlatego zazwyczaj używa się żeńskiej odmiany. Jednak w placówkach opieki zdrowotnej możemy także spotkać pielęgniarzy. Jest to zawód, w którym ważna jest siła fizyczna oraz zdolności manualne. Od osoby, która chce pracować na takim stanowisku wymaga się, żeby była bardzo opanowana, potrafiła w krytycznych sytuacjach zachować zimną krew. Pielęgniarka ma codziennie kontakt z pacjentami i ich rodzinami, dlatego tak ważne jest, aby była to osoba pełna empatii, sympatyczna, opiekuńcza i taktowna. Z drugiej strony musi być w pewien sposób odporna na ludzkie cierpienie, ponieważ czasem jej praca sprawia pacjentowi ból.

Status społeczny

W Polsce jest to zawód raczej niedoceniany. Zarobki są zbyt niskie w porównaniu z zakresem obowiązków i zaangażowaniem, jakiego wymaga się od pielęgniarek. Według Bożeny Banachowicz, przewodniczącej Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych, jest to bardzo trudny i niewdzięczny zawód, ponieważ często to pielęgniarki są osobami, które wysłuchują skarg i pretensji ze strony pacjentów i ich rodzin.

Jak zostać pielęgniarką?

Wymagane jest wykształcenie licencjackie bądź magisterskie. Odpowiedni kierunek studiów znajdziemy na wielu uczelniach medycznych. W trakcie minimum trzyletniego kształcenia się student musi zdobyć wiedzę z zakresu m.in. medycyny, nauk społecznych, psychologii. Możliwość wykonywania zawodu pielęgniarki i położnej jest uzależniony od zgody okręgowej izby pielęgniarek i położnych.

Gdzie do pracy?

Pielęgniarki znajdują zatrudnienie w różnych ośrodkach opieki zdrowotnej, szpitalach, przychodniach, ośrodkach rehabilitacyjnych, hospicjach, domach spokojnej starości, ambulatoriach. Są także zatrudniane przez osoby prywatne do pomocy przy bliskiej osobie, która nie jest zdolna do samodzielnego dbania o siebie.

Zarobki

Wysokość zarobków pielęgniarek zależy jest od placówki i wybranej specjalności. W Polsce pielęgniarka zarabia średnio 3000 złotych brutto. Część tego wynagrodzenia to premie. Wiele pielęgniarek decyduje się pracować poza granicami kraju, gdzie ta profesja jest dużo lepiej opłacana.

Joanna Szczepańska

Położna

Położna sprawuje opiekę medyczną nad kobietą ciężarną, rodzącą, będącą po porodzie oraz nad noworodkiem. Może ona samodzielnie wykonywać zabiegi polegające na rozpoznawaniu ciąży, monitorowaniu płodu, opiekować się kobietą ciężarną. W zakresie jej obowiązków leży badanie noworodków i niemowląt oraz edukacja zdrowotna kobiet w zakresie planowania rodziny. Położna umie samodzielnie odebrać poród, ale zwykle robi to asystując lekarzowi. Inny obszar jej aktywności to nauczanie zawodu, prowadzenie prac naukowo-badawczych w swojej dziedzinie, bądź kierowanie pracą innych położnych.

Predyspozycje

Idealna położna to osoba opiekuńcza, miła, serdeczna, otwarta na potrzeby innych ludzi, zwłaszcza kobiet, którymi się zajmuje. Nie bez znaczenia jest w tym zawodzie dyspozycyjność, bo praca wiąże się często z nocnymi dyżurami w szpitalu. Do tego dochodzi oczywiście wiedza merytoryczna, która jest niezbędna do wykonywania zawodu.

Jak zostać położną?

Aby zostać położną trzeba zdobyć co najmniej tytuł licencjata położnictwa, czyli ukończyć 3-letnie studia. W czasie studiów trzeba odbyć praktyki zawodowe. By móc wykonywać zawód po ukończeniu studiów, trzeba zostać wpisanym do rejestru położnych prowadzonego przez Okręgową Radę Pielęgniarek i Położnych, właściwą ze względu na miejsce przyszłego wykonywania zawodu.

Gdzie pracować?

Położne zwykle pracują na etatach w zakładach podstawowej opieki zdrowotnej, czyli przychodniach, szkołach, szpitalach, sanatoriach i hospicjach. Ale mogą też prowadzić własne praktyki. Status wolnego zawodu daje im możliwość prowadzenia działalności jednoosobowej oraz w formie spółki cywilnej lub partnerskiej. Indywidualną praktykę położna może prowadzić po uzyskaniu wpisu w rejestrze prowadzonym przez Okręgową Radę Pielęgniarek i Położnych, w okręgu, w którym zamierza prowadzić działalność. Zgodnie z prawem, położna powinna stale aktualizować swoją wiedzę i umiejętności zawodowe, w szczególności przez odbywanie studiów podyplomowych czy kursów zawodowych. Kursy i studia specjalizacyjne dla ograniczonej liczby osób optaca ministerstwo zdrowia.

Wynagrodzenie

Pensje położnych zatrudnionych na etacie nie należą do wysokich. Uzależnione są od stażu pracy, liczby dyżurów i pełnionej funkcji. Wahają się od około 2 do 3,5 tys. zł brutto.

Joanna Szczepańska

Farmaceuta

Farmaceuta zwykle bywa utożsamiany z aptekarzem, a to duże uproszczenie i zawężeniem funkcji jakie mogą wykonywać osoby posiadające ten tytuł. Błędnie wskazuje również na aptekę jako jedyne miejsce pracy dla farmaceutów.

Farmaceuta może prowadzić prace naukowe nad rozwojem i badaniami leków na zlecenia firmy farmaceutycznej. To także często analityk rynku oceniający, czy dany lek ma szansę na skuteczną sprzedaż. Współczesny farmaceuta może być specjalistą w różnych dyscyplinach naukowych, takich jak: chemia farmaceutyczna, farmacja stosowana, farmakognozja (nauka o substancjach pochodzenia roślinnego, wykorzystywanych jako leki) czy farmakologia.

Predyspozycje

Pożądane cechy osobowościowe w zawodzie farmaceuty to: odpowiedzialność, skrupulatność, niezawodna pamięć, sztuka logicznego myślenia, a także kultura osobista. Farmaceuta powinien znać nie tylko leki, ich skład, synonimy, ale przede wszystkim działanie i zagrożenia związane z ich stosowaniem.

Status społeczny

Zawód farmaceuty zajmuje w społecznej hierarchii zawodów wysokie miejsce. Wynika to faktu, że pacjenci zazwyczaj znają swoich aptekarzy, często się ich radzą i darzą szacunkiem. Farmaceuta cieszy się prestiżem również ze względu na możliwość godziwych zarobków.

Jak zostać farmaceutą?

Farmacja to jednolite pięcioletnie studia na Uniwersytecie Medycznym. Po obronie pracy magisterskiej obowiązkowy jest **staż apteczny** organizowany przez uczelnię według określonego programu. Odbycie stażu ma na celu pogłębienie i doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie sporządzania, przechowywania i wydawania produktów leczniczych i wyrobów medycznych, a także opanowania w praktyce zdobytej wiedzy.

Gdzie do pracy?

Absolwenci studiów farmaceutycznych mają wiele możliwości wykonywania zawodu. Mogą współpracować z lekarzami w dziedzinie farmakoterapii i fitoterapii, a także realizować się w pracy badawczej nad opracowywaniem nowych generacji farmaceutyków, nad uzyskiwaniem leków ze źródeł naturalnych, technologią środków leczniczych i postaci leku oraz profilaktyką polegającą na korekcie modelu zachowań i odżywiania. Praca w aptece nie ogranicza się do dystrybucji leków przepisanych przez lekarza, ponieważ stale rośnie liczba specyfików wydawanych bez recepty. Farmaceuta może się spełnić także w firmie produkującej leki lub parafarmaceutyki, zajmując się np. rozwijaniem linii nowych leków we współpracy z instytutami leków lub szkołami wyższymi. W firmie farmaceutycznej może zająć stanowisko szefa produkcji, kierownika produkcji lub kontroli jakości.

Zarobki

W zależności od stanowiska i miejsca pracy zarabia się różnie. Farmaceuci w aptekach dostają średnio 3 - 4,6 tys. zł miesięcznie. Jako tzw. doradcy naukowcy w międzynarodowym koncernie farmaceutycznym mogą zarobić w granicach 3,5 - 5,5 tys. zł. Jako przedstawiciele naukowcy firmy zarabiają zwykle od 4 do 6 tys. zł, na stanowiskach kierowniczych, np. jako dyrektorzy naukowcy otrzymują wynagrodzenie w granicach 8 - 10 tys. zł.

Joanna Szczepańska

Fizjoterapeuta

Fizjoterapeuta prowadzi leczenie metodami nefarmakologicznymi i nieoperacyjnymi. Głównym celem jego pracy jest poprawa kondycji psychofizycznej pacjenta, walka z bólem i ograniczeniami ruchowymi. Fizjoterapeuta leczy lub nadzoruje leczenie pacjentów z zaburzeniami neuromięśniowymi, mięśniowo – szkieletowymi, sercowo – naczyniowymi oraz oddechowymi.

Predyspozycje

Fizjoterapeuci muszą z jednej strony dysponować znaczną wiedzą medyczno-anatomiczną, a z drugiej wielką sprawnością manualną i odpornością fizyczną. Ze względu na charakter pracy powinni posiadać umiejętności nawiązywania kontaktu z innymi. Cierpliwość, konsekwencja, wysoka kultura osobista, a także chęć pomocy i ulżenia w cierpieniu innym są bardzo pożądane.

Jak zostać fizjoterapeutą?

Studia fizjoterapeutyczne można realizować na akademii wychowania fizycznego, w akademiach medycznych bądź szkołach niepublicznych. Kierunek ten wymaga specjalnych warunków kształcenia: laboratoriów, dobrze wyposażonych gabinetów i znakomitej kadry. Studia licencjackie z fizjoterapii trwają trzy lata (6 semestrów). Programy w większości szkół są zgodne nie tylko z polskimi przepisami, ale także z zaleceniami Światowej Federacji Szkół Fizjoterapii. Zapewniają one studentom gruntowne poznanie podstaw medycznych rehabilitacji, a także odbycie praktyk w klinikach i ośrodkach opieki nad osobami niepełnosprawnymi. Studia w zależności od szkół różnią się czasem trwania praktyk. Istotną część programu stanowią przedmioty teoretyczne i praktyczne. Studenci fizjoterapii uzyskują wiadomości i umiejętności niezbędne m.in. do kształtowania i podtrzymywania sprawności czy wydolności osób w różnym wieku (w celu zapobiegania niepełnosprawności), a także przywracania sprawności utraconej lub obniżonej wskutek różnych chorób bądź urazów. Wreszcie studia dają podstawy wiedzy o rozwiązywaniu problemów związanych z przeprowadzaniem i kontrolowaniem rehabilitacji medycznej.

Gdzie do pracy?

Absolwenci kierunku fizjoterapia są przygotowani do pracy w różnych ośrodkach i instytucjach, takich jak szpitale kliniczne, wojewódzkie, miejskie, uzdrowiska i sanatoria, ośrodki rehabilitacyjne, poradnie i zakłady pracy chronionej oraz aktywizacji zawodowej, a także specjalistyczne ośrodki szkoleniowo-rehabilitacyjne i opiekuńczo-wychowawcze. Fizjoterapeuci pracują też ze sportowcami. Znajdują pracę w przychodniach sportowo-lekarskich i klubach sportowych, gabinetach fizjoterapeutycznych przy lekarzu rodzinnym czy w domach dziecka i pomocy społecznej. Często zdarza się, że absolwenci fizjoterapii prowadzą własną praktykę.

Zarobki

Pensje fizjoterapeutów są zróżnicowane. Zwykle są zatrudniani według stawek indywidualnych uzależnionych od umiejętności i doświadczenia. Najczęściej na początku mogą zarobić między 2 a 5 tys. miesięcznie, z czasem znacznie więcej. Renomowany fizjoterapeuta dyktuje własne stawki i ustala cenę za swoje usługi.

Joanna Szczepańska

Diagnosta/ laboratoryjny

Diagnosta laboratoryjny - osoba, która wykonuje badania diagnostyczne z zakresu chemii klinicznej, analityki ogólnej, hematologii, serologii, immunologii i bakteriologii (we współpracy z technikiem analityki medycznej), za pomocą specjalistycznych metod i aparatury laboratoryjnej, bądź nadzoruje wykonanie tych badań oraz interpretuje i ocenia ich wyniki.

Jak zostać diagnostą laboratoryjnym?

Istnieje kilka możliwości, aby rozpocząć pracę w zawodzie diagnosty laboratoryjnego. **Pierwszą możliwością jest** ukończenie studiów wyższych na uczelni, która oferuje studentom kształcenie na kierunku analityka **medyczna**. Nauka trwa 5 lat i kończy się uzyskaniem tytułu magistra. **Drugą możliwością jest** ukończenie studiów wyższych na kierunku biologia, farmacja, chemia lub biotechnologia (po których ukończeniu uzyskuje się tytuł magistra lub magistra inżyniera) albo studiów weterynaryjnych (po ich ukończeniu uzyskuje się tytuł lekarza weterynarii). Dodatkowo należy odbyć kształcenie podyplomowe, kończące się egzaminem. Zamiast szkolenia podyplomowego można uzyskać specjalizację I lub II stopnia albo uzyskać tytuł specjalisty w dziedzinie analityki klinicznej, diagnostyki laboratoryjnej, mikrobiologii lub toksykologii. **Trzecią możliwością jest** ukończenie studiów wyższych na kierunku lekarskim, uzyskanie tytułu zawodowego lekarza i ukończenie kształcenia podyplomowego.

Zakres obowiązków na stanowisku Diagnosty laboratoryjnego:

- wykonywanie lub nadzorowanie czynności związanych z pobieraniem i przechowywaniem materiału biologicznego do badań laboratoryjnych;
- przygotowywanie lub nadzorowanie przygotowania preparatów hematologicznych, bakteriologicznych i innych;
- wykonywanie lub nadzorowanie wykonania badań laboratoryjnych z zakresu chemii klinicznej i analityki ogólnej;
- przeprowadzanie badań hematologicznych i serologicznych, w tym badań układu krzepnięcia i wykrywania konfliktu serologicznego;
- ocenianie i interpretowanie wyników badań i (w porozumieniu z klinicystą) dobieranie odpowiednich badań na podstawie określania ich skuteczności diagnostycznej;
- prowadzenie kontroli jakości wyników badań laboratoryjnych oraz określanie zakresów wartości referencyjnych;
- nadzorowanie unieszkodliwiania użytego do badań materiału biologicznego;
- kontrolowanie przestrzegania przepisów bhp w laboratorium;
- prowadzenie dokumentacji wykonanych badań z zastosowaniem metod informatyki;
- konsultowanie zleceń klinicystów, prowadzenie doradztwa diagnostycznego i interpretacji wyników badań laboratoryjnych;
- nadzorowanie wydawania wyników badań, sprawdzanie ich i uwierzytelnianie (podpisywanie);
- doskonalenie swojej wiedzy i umiejętności, między innymi przez uczestnictwo w podyplomowym kształceniu ustawicznym.

Zarobki Diagnosty laboratoryjnego

Miesięczne wynagrodzenie całkowite na tym stanowisku wynosi 3 022 PLN brutto. Co drugi diagnosta laboratoryjny otrzymuje pensję od 2 456 PLN do 3 782 PLN. 25% najgorzej wynagradzanych diagnostów laboratoryjnych zarabia poniżej 2 456 PLN brutto. Na zarobki powyżej 3 782 PLN brutto może liczyć grupa 25% najlepiej opłacanych diagnostów laboratoryjnych.

Joanna Szczepańska

Audiofonolog/ (protetyk słuchu)

Audiofonolog zajmuje się różnymi aspektami uszkodzeń słuchu oraz ich konsekwencjami, diagnozuje czynności narządu słuchu i równowagi oraz określa neurologiczne uwarunkowania rozwoju procesu komunikatywnego oraz poznawczego stosując metody wspomagania słuchu, równowagi, mowy. Dobiera i konserwuje aparaty słuchowe, prowadzi rehabilitację w/w zaburzeń, współpracuje z otolaryngologami, audiologami i foniatrami oraz surdologopedami.

Jak zostać audiofonologiem?

Należy ukończyć studia na kierunku audiofoniologia. Na większości uczelni adeptów obowiązuje test praktyczny ze słuchu muzycznego. W toku nauki student uzyskuje wiedzę z zakresu akustyki, audiometrii wymowy, otoplastyki, ochrony słuchu oraz przeprowadzania badań metodami obiektywnymi i subiektywnymi. Dodatkowo prowadzone są kursy z zakresu umiejętności miękkich, przydatnych przy wykonywaniu zawodu – jest to praca z pacjentami.

Przyszły Audiofonolog podczas studiów poznaje podstawy fizyki dotyczące praw akustyki i elektroniki, które są istotne dla budowy i funkcjonowania aparatów słuchowych oraz dla właściwego ich doboru. Potrafi omówić rolę akustyki w wyjaśnianiu i właściwym interpretowaniu procesów falowych zachodzących w układzie słuchowym i narządzie mowy człowieka. Student poznaje i wyjaśnia psychoakustyczne aspekty odtwarzania dźwięków oraz zastosowanie badań psychoakustycznych do kompensowania ubytku słuchu, projektowania aparatów słuchowych, implantów ślimakowych oraz uczy się opisywać budowę i zasady obsługi oraz omawiać działanie wszystkich elementów aparatu słuchowego oraz innych środków technicznych stosowanych u osób z wadami słuchu, z uwzględnieniem najnowszych rozwiązań technicznych.

Gdzie znajduje zatrudnienie?

Absolwenci znajdują zatrudnienie w poradniach audiologicznych. Samodzielnym protetykiem słuchu można zostać po przepracowaniu dwóch lat w zawodzie. Uczelnie wyższe oferują także studia podyplomowe z protetyki słuchu.

W swojej pracy Audiofonolog zajmuje się takimi zagadnieniami, jak:

- wykonywanie i wstępna interpretacja diagnostycznych badań audiologicznych i elektrofizjologicznych pacjentów z uszkodzeniami słuchu, równowagi i mowy;
- określanie relacji między upośledzeniem słuchu a zaburzeniami osobowości i dysfunkcjami rozwojowymi a w szczególności problemami emisji i percepcji mowy w powiązaniu ze stanem narządu słuchu;
- dokonywanie oceny obwodowych zaburzeń równowagi;
- konsultowanie wyników badań audiologicznych z otolaryngologami, audiologami i foniatrami oraz surdologopedami;
- wykonywanie badań śródoperacyjnych i pooperacyjnych;
- diagnozowanie aparatu słuchu i równowagi;
- prowadzenie rehabilitacji odpowiedniej do rodzaju uszkodzenia narządu słuchu i procesu komunikatywnego;
- dobór aparatów słuchowych dla pacjentów z uszkodzeniami słuchu;
- nadzór nad eksploatacją i konserwacją aparatów słuchowych oraz posługiwanie się ich systemami oprogramowania

Ile zarabia Audiofonolog?

Średnia płaca na tym stanowisku wynosi 2500-3200 zł netto.

Joanna Szczepańska

Neurologopeda

Neurologopeda wykonuje specjalistyczne badania neurologopedyczne, analizuje ich wyniki oraz dokonuje diagnozy osób z zaburzeniami mowy wynikającymi z uszkodzenia centralnego układu nerwowego. Prowadzi rehabilitację i terapię pacjentów z zaburzeniami głosu, z chorobami psychicznymi, po udarach i innych wypadkach. Prowadzi ćwiczenia usprawniające mowę w poradniach foniatrycznych, klinikach i oddziałach poporodowych, sanatoriach, szkołach i przedszkolach specjalnych.

Jak zostać neurologopedą?

Aby zostać neurologopedą najlepiej jest ukończyć kierunek logopedia (dwustopniowe) na wybranych uczelniach pedagogicznych lub uniwersytetach., a następnie studia podyplomowe z neurologopedii.

Predyspozycje

Logopedzi, powinni być osobami empatycznymi, budzącymi zaufanie, cierpliwymi, często długo oczekującymi na pozytywne efekty pracy. Z kolei osiągnięte efekty będą bardzo satysfakcjonujące i motywujące - to sukces logopedy i jednocześnie poprawa jakości życia pacjenta. Logopeda to zawód dla osób komunikatywnych, kontaktowych, wyrozumiałych, gotowych do pracy z dziećmi. Najczęściej praca polega na indywidualnym ćwiczeniu z pacjentem - wymaga elastyczności i odporności na jego słabości.

Zakres obowiązków neurologopedy:

- badanie i analizowanie czynników doprowadzających do alalii, jąkania się, zaburzeń płynności mówienia;
- badanie i analizowanie czynników wpływających na tempo i jakość opanowywania mowy osób z porażeniem mózgowym, jąkających się, z zaburzeniami płynności mówienia, upośledzonych umysłowo, z zespołem Downa, autystycznych i z mutyzmem, afazją oraz chorych psychicznie;
- diagnozowanie zaburzeń mowy, postaw i trudności językowych oraz zachowań komunikacyjnych dzieci, młodzieży i dorosłych z zaburzeniami neurologicznymi na podstawie wywiadu i badań neurologicznych;
- prowadzenie terapii logopedycznej dzieci i młodzieży oraz dorosłych z zaburzeniami mowy polegającej na wykonywaniu ćwiczeń oddechowych, słuchowych oraz uczeniu i rozumieniu słów, zdań i wyrażeń;
- prowadzenie zajęć usprawniających percepcję słuchową i wymowę;
- współpraca z neurologami, psychiatrami, psychologami w celu postawienia właściwej diagnozy oraz terapii logopedycznej;

Zarobki neurologopedów

Miesięczne wynagrodzenie całkowite na tym stanowisku wynosi 3 970 -5 080 PLN brutto.

Joanna Szczepańska

Pomoc dentystyczna - Asystentka stomatologiczna/asystent stomatologa

Asystentka stomatologiczna/asystent stomatologa współpracuje bezpośrednio ze stomatologiem oraz pacjentem. Asystuje podając odpowiednie narzędzia, czy przygotowując preparaty medyczne. Do zadań należy także pomoc zestresowanemu pacjentowi. Czasami jest osobą pierwszego kontaktu w gabinecie

Rok szkolny 2016/2017 przyniósł zmiany w systemie kształcenia asysty stomatologicznej. Ministerstwo Zdrowia zdecydowało, że ten kierunek zostanie zlikwidowany. Osoby, które zdobyły wcześniej kwalifikacje, zachowują pełnię praw, wynikających z toku kształcenia w zawodzie asystenta/asystentki dentystycznej. W związku z deregulacją zawodu, na rynku szkoleniowym pojawiło się wiele **kursów asystentek stomatologicznych**.

Zakres obowiązków na stanowisku Pomocy dentystycznej:

- wyznaczanie terminów usług w uzgodnieniu z lekarzem stomatologiem, otwieranie kart chorób pacjentów, prowadzenie ewidencji pacjentów (wg miejsca zamieszkania, numeru rejestru, układu alfabetycznego);
- utrzymywanie w higienie poradni i jej wyposażenia (sprzątanie, dezynfekcja pomieszczeń i urządzeń);
- przygotowywanie gabinetu stomatologicznego i poszczególnych stanowisk do pracy;
- czynne asystowanie podczas zabiegów, podtrzymywanie i unieruchamianie pacjentów;
- wyjaławianie (gorącym powietrzem, za pomocą gotowania parą wodną), odkażanie (środkami chemicznymi), dezynfekcja narzędzi dentystycznych i urządzeń zgodnie z zasadami aseptyki i obowiązującą w gabinecie stomatologicznym lub poradni instrukcją;
- przygotowywanie z asystentką stomatologiczną podstawowego sprzętu diagnostycznego i leczniczego znajdującego się w gabinecie;
- przygotowywanie, na polecenie lekarza stomatologa lub asystentki stomatologicznej, narzędzi i materiałów do zabiegów profilaktycznych (np. do usuwania kamienia nazębnego, do fluorowania itp.);
- opieka nad pacjentem bezpośrednio po zabiegu;
- uczestniczenie w zabiegach profilaktycznych (fluorowanie, nauka mycia zębów i utrzymania w higienie jamy ustnej) i epidemiologicznych, prowadzonych przez zespół stomatologiczny;
- wykonywanie czynności higieniczno-leczniczych na polecenie i wg instrukcji lekarza stomatologa lub asystentki stomatologicznej

Ile zarabia Pomoc dentystyczna - Asystent stomatologiczny?

Miesięczne wynagrodzenie na tym stanowisku wynosi 2 292 PLN brutto, ale na zarobki powyżej 3000 zł brutto może liczyć grupa 25% najlepiej opłacanych pomocy dentystycznych.

Joanna Szczepańska

Przedstawiciel medyczny

Przedstawiciel medyczny, albo **inaczej przedstawiciel farmaceutyczny**, to zawód bardzo podobny do przedstawiciela handlowego. Jego zadaniem także jest sprzedaż i dystrybucja produktów, opracowanie oferty oraz jej przedstawienie potencjalnym kontrahentom. Jednak sprzedaż medykamentów jest regulowana przez o wiele bardziej zawiłe i szczegółowe regulacje prawne, dlatego ten zawód jest bardziej odpowiedzialny i wymaga lepszej znajomości prawa oraz stosownych rozporządzeń. Przedstawiciel farmaceutyczny organizuje spotkania i konferencje naukowe dla lekarzy, aby przedstawić w sposób rzetelny działanie produktów.

Predyspozycje

Przed wszystkim przedstawiciel farmaceutyczny musi znać przepisy prawne regulujące dystrybucję produktów medycznych, a także zapotrzebowanie rynku na dany produkt. Jako przedstawiciel musi posiadać odpowiednie umiejętności negocjacyjne oraz cechy takie jak; komunikatywność, otwartość, odpowiedzialność i dyspozycyjność. Musi to być osoba wzbudzająca zaufanie, samodzielna i potrafiąca organizować sobie pracę. Dodatkowymi atutami jest posiadanie prawa jazdy, aby bezproblemowo móc dotrzeć do klienta oraz znajomość języków obcych.

Jak zostać przedstawicielem farmaceutycznym?

Aby zostać przedstawicielem farmaceutycznym nie jest wymagane specjalistyczne wykształcenie. Ukończenie szkoły średniej jest wystarczające, jeśli pracownik jest rzetelny i skuteczny. Jednak coraz częściej firmy farmaceutyczne wolą zatrudniać osoby z wykształceniem wyższym po kierunkach powiązanych z farmacją bądź medycyną. Daje to większą pewność, że pracownik rozumie dobrze działanie produktów i jest równorzędnym partnerem w rozmowie z lekarzem.

Gdzie do pracy?

Pracy należy poszukiwać przede wszystkim w firmach farmaceutycznych, ponieważ to one muszą lokować swoje leki i maszyny medyczne w szpitalach, klinikach czy gabinetach lekarskich. Przedstawiciel może także współpracować bezpośrednio z firmami produkującymi produkty i sprzęt leczniczy.

Zarobki

Wynagrodzenie przedstawiciela farmaceutycznego jest uzależnione od stanowiska, stażu pracy, firmy, dla której pracuje oraz skuteczności działania. Średnie zarobki można szacować na 3500 zł netto, ale wielu pracowników otrzymuje wynagrodzenia dużo wyższe. Razem z premiami mogą osiągać dochody na poziomie 10 000 złotych. W tej branży naturalnym dodatkiem motywacyjnym jest prowizja od sprzedaży.

Joanna Szczepańska

Psychoterapeuta

Psychoterapeuta prowadzi terapię osób uzależnionych, z zaburzeniami osobowości, chorobami psychicznymi, fobiami, nerwicami; pomaga rozwiązywać problemy małżeńskie, rodzinne, zawodowe za pomocą różnorodnych metod i technik psychoterapeutycznych.

Stosowane techniki to: psychoanaliza, muzykoterapia, treningi interpersonalne, ćwiczenia relaksacyjne, hipnoza, gry, psychodramy, pozytywne myślenie, zajęcia plastyczne. Realizuje to indywidualnie lub grupowo w celu modyfikacji zachowań klientów.

Wiele osób myli psychoterapeutę z psychologiem lub psychiatrą. Warto zatem zauważyć, że:

- **Psychiatra** to lekarz po studiach medycznych, który ukończył specjalizację z psychiatrii. W swojej pracy zajmuje się diagnostyką i leczeniem osób dotkniętych chorobami psychicznymi, stosując m.in. farmakoterapię.
- **Psycholog** to osoba, która ukończyła studia na kierunku psychologia i zajmuje się procesami zachodzącymi w ludzkiej psychice, relacjami między człowiekiem a jego otoczeniem.
- **Psychoterapeuta** natomiast pomaga osobom z problemami natury psychicznej i psychologicznej, stosując metody psychoterapii. Tych metod jest wiele, np. psychoterapia behawioralna, psychoterapia analityczna, psychoterapia psychodynamiczna, czy psychoterapia humanistyczna.

Kto może być psychoterapeutą?

Nie ma konkretnego kierunku studiów, który jest niezbędny do wykonywania tego zawodu.

Naturalnym wyborem zdają się być studia humanistyczne, pedagogiczne, psychologiczne, społeczne. Kolejnym krokiem jest certyfikowane szkolenie. **Szkolenie psychoterapeuty (są różne typy) trwa co najmniej 4 lata** i kończy się egzaminem certyfikacyjnym w odpowiednim stowarzyszeniu. Kształcenie psychoterapeuty nie kończy się na zdobyciu certyfikatu. Jest to zawód, który wymaga nie tylko ciągłego kształcenia, udziału w konferencjach i szkoleniach, ale przede wszystkim stałej pracy nad sobą. Nieodzownym elementem każdego certyfikowanego szkolenia jest własna terapia kandydata. Aby pomagać innym, musisz sam poddać się psychoterapii, uporządkować własne emocje i motywacje, nauczyć się je rozpoznawać, interpretować i rozumieć samego siebie.

Aby uzyskać certyfikat musisz już podczas swojej pracy jako psychoterapeuta korzystać z superwizji. Superwizja to nic innego, jak konsultowanie swojej pracy z innym psychoterapeutą. Jest to praktyka niezbędna przez cały czas pracy z pacjentami, nie tylko do momentu uzyskania certyfikatu.

Ile zarabia Psychoterapeuta?

Szacuje się, że zarobki psychoterapeutów w Polsce wynoszą od 5 000 zł.

Joanna Szczepańska

Ratownik medyczny

Praca **ratownika medycznego** polega na udzielaniu sprawnej, szybkiej i profesjonalnej pomocy ratowniczej, szczególnie w sytuacjach nagłego zagrożenia zdrowia lub życia. W razie wypadków lub katastrof ratownik medyczny powinien przybyć na miejsce wezwania, ocenić stan zdrowia poszkodowanych, udzielić pierwszej pomocy, podtrzymać funkcje życiowe i zapewnić opiekę w trakcie transportu do szpitala. W razie potrzeby ratownik medyczny pomaga w organizowaniu ewakuacji z miejsc zagrożenia, wspomagając ekipy ratownicze. W przypadku wystąpienia stanów nagłych, udziela pomocy medycznej z użyciem specjalistycznego sprzętu i leków, które mogą być stosowane przez ratowników medycznych.

Predyspozycje

Poza wymaganą wiedzą medyczną kandydaci na ratowników powinni mieć określone predyspozycje psychiczne. Muszą to być osoby opanowane, odporne na stres, potrafiące pracować w większym zespole. W razie potrzeby powinni zapanować nad paniką ludzi uczestniczących w wypadku lub katastrofie. Muszą szybko reagować i podejmować zdecydowane działania, bowiem od ich postępowania zależy często życie poszkodowanych.

Jak zostać ratownikiem medycznym?

Należy ukończyć studia wyższe, które oferują naukę na 3-letnich studiach licencjackich. W programie nauczania znajdują się przedmioty związane z ratownictwem medycznym, ratownictwem specjalistycznym, intensywną terapią, obsługą aparatury medycznej, zajęcia z chemii, ekologii, psychologii, mikrobiologii, psychiatrii, medycyny katastrof i neurologii. Zajęcia uzupełnione są praktykami zawodowymi, zaś nauka kończy się zdaniem egzaminu zawodowego.

Ratownicy medyczni mają obowiązek doskonalenia zawodowego, które realizowane jest w formie 5-letnich okresów rozliczeniowych. W każdym okresie edukacyjnym ratownik zobowiązany jest do uzyskania minimum 200 punktów, z czego co najmniej 120 punktów edukacyjnych musi otrzymać za udział w kursie doszkalającym, który kończy się egzaminem.

Punkty przyznawane są m. in. za udział w kursach doszkalających, seminariach, wygłaszanie referatów w trakcie zjazdów, publikowanie książek i artykułów, tworzenie tłumaczeń, udział w warsztatach szkoleniowych. Przebieg okresu edukacyjnego zapisywany jest w karcie doskonalenia zawodowego, który można otrzymać w wyznaczonych oddziałach.

Gdzie do pracy?

Ratownicy medyczni mogą znaleźć zatrudnienie w stacjach pogotowia ratunkowego, oddziałach ratunkowych znajdujących się w szpitalach, w lotniczym lub górskim pogotowiu ratunkowym, jednostkach ratowniczo-gaśniczych, jednostkach ratowniczych przy policji, wojsku, straży pożarnej i lotnictwie, w zakładach produkcyjnych, które utrzymują jednostki ratunkowe, jak również w placówkach szkoleniowych. Mogą również pracować na obozach i koloniach jako pomoc medyczna.

Zarobki

Zarobki ratowników są bardzo zróżnicowane i zależą głównie od regionu, w którym jest się zatrudnionym, konkretnego miejsca pracy i liczby dyżurów. Wahają się od 2500 zł do 4000 zł brutto.

Technik dentystyczny

Technik dentystyczny zajmuje się tworzeniem modeli gipsowych, protez zębowych, aparatów ortodontycznych czy wkładów na ubytki w zębach. Jego praca polega głównie na wytwarzaniu modeli i form na podstawie wycisków czy silikonowych wzorców dostarczonych mu przez stomatologa. Technik dentystyczny bardzo rzadko ma kontakt z pacjentem, jego miejscem pracy nie jest gabinet stomatologiczny, ponieważ zajmuje się on tylko techniczną stroną przy leczeniu wad zgryzu, ubytków w obrębie twarzoczaszki. W swej pracy wykorzystuje różne materiały i narzędzia, od gipsowych, ceramicznych, poprzez silikonowe aż po metalowe.

Predyspozycje

Najważniejsze jest, aby technik dentystyczny miał bardzo dobry wzrok, zdolności manualne, wyobraźnia przestrzenna.

Jak zostać technikiem dentystycznym?

Konieczne jest ukończenie medycznej szkoły policealnej na tym kierunku lub studiów- techniki dentystyczne, podczas których student zdobywa wiedzę z zakresu materiałoznawstwa, anatomii, ortodoncji, techniki dentystycznej.

Gdzie do pracy?

Absolwent jest przygotowany do pracy w zakładach opieki zdrowotnej, pracowniach protetycznych, jak też prowadzenia własnej pracowni dentystycznej o profilu protetycznym bądź ortodontycznym.

Zarobki

Technik dentystyczny w publicznym zakładzie opieki zdrowotnej może zarabiać około 2900 złotych miesięcznie. Jest to średnia stawka, która oczywiście zmienia się wraz z doświadczeniem oraz ilością zleceń. O wiele bardziej opłacalna jest praca w prywatnym gabinecie protetycznym czy założenie własnej pracowni. Wtedy dochód może wynosić nawet 5000 – 8 000 zł miesięcznie.

Joanna Szczepańska

Elektroradiolog

Elektroradiolog sprawuje kontrolę i obsługuje aparaturę elektromedyczną w zakresie: radiologii, radioterapii, elektrokardiografii (EKG), elektroencefalografii (EEG), tomografii komputerowej (TK), rezonansu magnetycznego (NMR) oraz audiometrii (pomiar słuchu). Ocenia zdjęcia rentgenowskie pod kątem ich poprawności technicznej oraz przygotowuje je do konsultacji przez lekarza.

Do zadań służbowych Elektroradiolog należy:

- przygotowanie sprzętu i pacjenta do badań diagnostycznych i zabiegów terapeutycznych w zakładach radiologii, radioterapii, medycyny nuklearnej, w pracowniach EKG, EEG, EMG oraz fizjologii klinicznej;
- wykonywanie, samodzielnie lub w zespole, badań diagnostycznych i zabiegów terapeutycznych z wykorzystaniem promieniowania jonizującego, pierwiastków promieniotwórczych, pola magnetycznego i ultradźwięków;
- stosowanie medycznej aparatury medycznej w zakresie diagnostyki obrazowej, elektrokardiografii, elektroencefalografii, fizjologii układu oddechowego, audiometrii itp.;
- przewidywanie i zapobieganie skutkom niewłaściwego zastosowania aparatury medycznej podczas procesu diagnostycznego i terapeutycznego;
- przygotowywania wyników badań radiologicznych do konsultacji przez lekarza;
- przestrzeganie procedur radiologicznych, procedur badań obrazowych, procedur radioterapii i medycyny nuklearnej;
- obsługa aparatury medycznej przy współpracy z zespołem chirurgicznym na sali operacyjnej podczas zabiegów operacyjnych (np. ortopedycznych) oraz uczestnictwo w badaniach naczyniowych;
- zapoznawanie się z wynikami badań, nowymi technikami diagnostycznymi oraz terapeutycznymi z dziedziny radioterapii, tomografii komputerowej, rezonansu magnetycznego, ultrasonografii, medycyny nuklearnej, dozymetrii, obrazowania piersi, radiologii interwencyjnej oraz pediatricznej;
- uczestniczenie w szkoleniach, seminariach, wykładach, konferencjach, warsztatach, targach medycznych i innych przedsięwzięciach naukowych.

Jak zostać Elektroradiologiem?

Najważniejszym wymogiem, którego spełnienie otwiera drogę do wykonywania zawodu elektroradiologa, jest konieczność posiadania **wyższego wykształcenia, pozyskanego na kierunku elektroradiologia oraz odbycie stosownej ilości godzin w ramach praktyki zawodowej**. Ukończenie uczelni skutkuje pozyskaniem tytułu licencjata lub inżyniera w danej specjalności. Studia przygotowują do samodzielnego lub zespołowego wykonywania badań diagnostycznych i zabiegów terapeutycznych z wykorzystaniem promieniowania jonizującego, pierwiastków promieniotwórczych, pola magnetycznego, ultradźwięków oraz medycznej aparatury diagnostycznej w zakresie diagnostyki obrazowej, elektrokardiografii, elektroencefalografii i audiometrii.

Ile zarabia Elektroradiolog?

Miesięczne wynagrodzenie całkowite na tym stanowisku wynosi od 2 800 do powyżej 3 680 PLN brutto. Wyższe wykształcenie, staż pracy oraz stanowiska kierownicze pozwalają osiągnąć znacznie wyższe zarobki.

Joanna Szczepańska

Epidemiolog

Epidemiolog, jak sugeruje sama nazwa stanowiska, jest osobą zajmującą się badaniem zjawiska epidemii i chorób zakaźnych, stwarzających potencjalne zagrożenie wystąpienia epidemii na danym obszarze. Osoba wykształcona w tym kierunku monitoruje teren sobie podległy w poszukiwaniu czynników, mogących spowodować wystąpienie epidemii oraz weryfikuje ryzyko ich występowania w konkretnych przypadkach. Analizując przypadki zachorowań na danym obszarze, określa stopień zagrożenia epidemiologicznego i opracowuje ewentualne środki jemu przeciwdziałania, współpracując przy tym z szeregiem specjalistów, legitymujących się obszerną wiedzą z zakresu danej jednostki chorobowej. Epidemiolog prowadzi rejestr zachorowań o charakterze zakaźnym na podległym obszarze, weryfikując powtarzalność i częstotliwość ich występowania, a także przypadki występowania wścieklizny, w którym to zakresie współpracuje z jednostkami kontroli weterynaryjnej. Z racji charakteru pełnionych obowiązków, epidemiolog jest zazwyczaj zatrudniany w stosownej sekcji stacji SANEPID-u na terenie całego kraju, a obszarem jego działania jest w tym przypadku obręb jednego powiatu.

Predyspozycje

Epidemiolog przede wszystkim musi odznaczać się bardzo szeroką wiedzą z zakresu chorób i epidemii. Ważny jest zmysł obserwacji, spostrzegawczość, umiejętność szybkiego kojarzenia faktów oraz odpowiedzialność. To od niego zależy, czy dana choroba rozwinie się na konkretnym obszarze, czy zostanie odpowiednio szybko opanowana. Epidemiolog to osoba potrafiąca zachować zimną krew i myśleć racjonalnie w sytuacjach krytycznych.

Charakter stanowiska wymusza konieczność posiadania określonych cech personalnych, takich jak odpowiedzialność czy umiejętność pracy w zespole oraz myślenia analitycznego. Epidemiolog jest osobą, dzięki której nawet, jeśli pojawi się w naszym otoczeniu zagrożenie epidemii, chorób zakaźnych, bądź też zakażony pokarm, to bardzo szybko możemy to zlikwidować, poddać kwarantannie i uratować tysiące osób przed katastrofą. To dzięki jego spostrzegawczości chorobę można zlikwidować już w załazku bądź poddać osoby zarażone odosobnieniu, dzięki czemu inni zostaną poza zasięgiem zarażenia.

Jak zostać epidemiologiem?

Pierwszym i najważniejszym wymogiem, stojącym na drodze do wykonywania zawodu epidemiologa, jest konieczność posiadania wyższego wykształcenia kierunkowego, pozyskanego w formie jednej ze specjalizacji na wyższej uczelni medycznej, lub ukończenia studiów podyplomowych (w przypadku osób nie posiadających wykształcenia medycznego). Preferowani są jednak kandydaci, legitymujący się dyplomem tejże uczelni, a także posiadający praktyczne doświadczenie w pracy na podobnym stanowisku

Gdzie do pracy?

Epidemiolog może znaleźć zatrudnienie w powiatowych jednostkach SANEPID-u, w laboratoriach chemicznych, firmach zajmujących się produkcją żywności, produktów chemicznych, itd.

Zarobki

Epidemiolog średnio zarabia około 4600 zł brutto miesięcznie. Na początku swej kariery zawodowej może liczyć na wynagrodzenie ok 3000 zł. Jego pensja rośnie wraz z doświadczeniem. Na samodzielnych kierowniczych stanowiskach może wynosić ponad 8000 zł miesięcznie.

Joanna Szczepańska

OROPTYK

Ortoptyk prowadzi badania, rehabilitację i profilaktykę w takich schorzeniach i wadach wzroku jak zez i inne zaburzenia okulomotoryczne, niedowidzenie jednooczne, zaburzenia percepcji wzrokowej i koordynacji wzrokowo-ruchowej, problemy w czytaniu i pisaniu związane z zaburzeniami wzroku, niedowidzenie i inne. Wykonuje badania na zlecenie lekarza, instruuje pacjentów z zezem jak wykonywać ćwiczenia pleptyczne i ortoptyczne, przygotowuje pacjentów do operacji zezu, a także opiekuje się nimi po zabiegach.

Predyspozycje

Praca ortoptysty nie ogranicza się do badań. Ponieważ często pracuje z małymi dziećmi, musi wykazywać się wyjątkowo rozwiniętą empatią, cierpliwością i wiedzieć, w jaki sposób instruować rodziców i opiekunów, by właściwie przygotować małych pacjentów do badania, zabiegu lub operacji, zgodnie z zasadami psychologii dziecięcej oraz pedagogiki.

Kwalifikacje zawodowe

By podjąć pracę, należy ukończy szkołę policealną, a następnie zdać egzamin państwowy, potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu. Egzamin ma część teoretyczną (pisemną) oraz praktyczną. Po ukończeniu przeznaczanej dla ortoptysty szkoły specjalista może się dokształcać na kursach bądź wybierając studia medyczne.

Możliwości zatrudnienia

Ortoptysta ściśle współdziała z lekarzem okulistą i najczęściej wykonuje pomiary i badania na jego zlecenie. Specjaliści mogą pracować w gabinetach ortoptycznych, placówkach ochrony zdrowia świadczących szeroki zakres usług okulistycznych, w przychodniach. Wielu ortoptystów decyduje się na własną działalność gospodarczą, jednak możliwe jest też zatrudnienie w ramach umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia.

Zarobki

Okuliści mogą liczyć na atrakcyjne zarobki (mediana płac sięga 7 tys. zł brutto miesięcznie), a jak jest w przypadku ortoptysty? Zakres ich obowiązków jest dużo węższy, od ortoptystów nie wymaga się też wykształcenia medycznego – dlatego też ich zarobki zwykle są nieco niższe.

Wiele zależy od miejsca, w którym ortoptysta prowadzi praktykę (województwa, czy jest to duże miasto) oraz tego, czy działa w ramach NFZ, czy też prywatnie. Za konsultację ortoptystyczną (wraz z badaniem diagnostycznym) w większym mieście trzeba zapłacić około 150-180 zł, a w małej miejscowości – około 100-120 zł. Cena terapii ortoptycznej uwzględniającej 5 wizyt to około 350 zł.

Joanna Szczepańska

Perfuzjonista

Perfuzjonista to osoba zajmująca się kontrolowaniem i nadzorowaniem stanu funkcjonalności systemów krążenia pozaustrojowego i pozapłucnego oddychania, obsługiwaniem urządzeń do odzyskiwania krwi wynaczynionej i jej sekwestracji, przygotowywaniu, dostarczaniu i dozowaniu płynów kardiologicznych. Ponadto przygotowywaniu, montowaniu i obsługiwaniu systemów do protekcji mięśnia sercowego oraz innych organów, obsługiwaniu urządzeń do regulowania temperatury krwi poprzez wymienniki ciepła, kontrolowaniu parametrów związanych z terapią przeciwkrzepliwą, prowadzeniu dokumentacji związanej z zakresem wykonywanych czynności.

Wymagania psychofizyczne i zdrowotne

Ogólna wydolność fizyczna, sprawność narządu wzroku, sprawność narządu słuchu, sprawność zmysłu narządów równowagi, koordynacja wzrokowo-ruchowa, szybki refleks, zręczność rąk, zdolność koncentracji uwagi, podzielność uwagi, dobra pamięć, rozumowanie logiczne, zdolność podejmowania szybkich i trafnych decyzji, zdolność nawiązywania kontaktu z ludźmi.

Kwalifikacje zawodowe

Do podjęcia pracy w zawodzie perfuzjonisty wymagane jest co najmniej wykształcenie średnie o profilu medycznym. Do wykonywania zawodu niezbędne jest posiadanie certyfikatu potwierdzającego ukończenie kwalifikacyjnego kursu dla perfuzjonistów, na który składa się: 300 godzin szkolenia praktycznego, w trakcie którego kandydat zobowiązany jest do wykonania dwustu procedur z użyciem krążenia pozaustrojowego, pod nadzorem perfuzjonisty z certyfikatem, 200-godzinna część teoretyczna kursu kwalifikacyjnego dla perfuzjonistów. Do kursu kwalifikacyjnego dla perfuzjonistów przystąpić może kandydat zatrudniony przez minimum lata w dziale/zespole perfuzji, który wykonał minimum 200 krążeń pozaustrojowych pod nadzorem. Kurs zakończony jest egzaminem organizowanym i prowadzonym przez Polskie Stowarzyszenie Perfuzjonistów wraz z konsultantem krajowym w dziedzinie kardiochirurgii. Pozytywny wynik egzaminu umożliwia zdobycie certyfikatu potwierdzającego ukończenie kwalifikacyjnego kursu dla perfuzjonistów. Tytuły zawodowe, kwalifikacje i uprawnienia niezbędne/preferowane do podjęcia pracy w zawodzie Podjęcie pracy w zawodzie perfuzjonista ułatwiają: dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w pokrewnych zawodach technik elektrokardiolog lub technik sterylizacji medycznej.

Zarobki

Wynagrodzenie osób pracujących w zawodzie perfuzjonista jest zróżnicowane, mieszcząc się z reguły w przedziale od 2900 zł do 3900 zł brutto miesięcznie w przeliczeniu na jeden etat.

Poziom wynagrodzenia osób wykonujących zawód perfuzjonista zależy m.in. od rodzaju pracodawcy (prywatny, publiczny), miejsca pracy (rodzaj placówki), rodzaju oraz formy zatrudnienia zakresu obowiązków pracownika, wykształcenia, doświadczenia zawodowego, stażu pracy, regionu zatrudnienia, sytuacji na lokalnym rynku pracy.

Optometrysta

Optometrysta to specjalista, który dokonuje badania wzroku przy pomocy tablic testowych oraz specjalistycznych urządzeń, takich jak topograf, refraktometr, oftalmoskop czy foropter. Wykrywa i diagnozuje wady i choroby układu wzrokowego, takie jak: nadwzroczność, krótkowzroczność, astygmatyzm, zez, itd. W przypadku odstępstw od normy optometrysta zajmuje się korygowaniem wad poprzez dobór odpowiednich okularów, soczewek kontaktowych lub innych pomocy wzrokowych. Bardzo często optometryści pracują w ścisłej współpracy z lekarzem okulistą.

Jest to zawód stosunkowo nowy, modny i poszukiwany. Zalicza się on do grupy zawodów paramedycznych, co oznacza, że do jego wykonywania nie są wymagane studia medyczne. Optometryści mogą pracować w gabinetach okulistycznych lub sklepach optycznych. Obecnie bardzo chętnie są poszukiwani do pracy w firmowych salonach optycznych, sprzedających zarówno okulary, jak i soczewki kontaktowe.

Jak zostać optometrystą?

Pierwszą możliwością jest **ukończenie studiów wyższych** i uzyskanie tytułu magistra na dowolnych studiach (choć **wskazane są studia związane z fizyką**), a następnie **ukończenie podyplomowych studiów na kierunku „optometria”**. Drugą opcją jest ukończenie **studiów na kierunku „fizyka” o specjalności „optometria”** (na niektórych uczelniach stosuje się nazwę „**optyka okularowa**”). **Ukończenie kierunku „optyka okularowa”** umożliwia pracę nie tylko w zawodzie optometrysty, ale również optyka. W przypadku studiów podyplomowych nauka trwa 2 lata.

W programie nauki znajdują się przedmioty związane z anatomią i fizjologią wzroku, biologią układu wzrokowego, podstawami okulistyki, zajęcia z optyki, optometrii, oftalmiki, materiałoznawstwa oftalmicznego czy pomiary refrakcji. Studenci poznają obsługę specjalistycznych urządzeń niezbędnych w ich przyszłej pracy, uczą się podstaw psychologii oraz odbywają zajęcia w pracowni optyki okularowej.

Zarobki

Pensje uzależnione są przede wszystkim od miejsca zatrudnienia (sieć salonów firmowych, gabinet okulistyczny). Można liczyć na wynagrodzenie w granicach 2500 - 3800 zł

Joanna Szczepańska

Przy opracowywaniu materiału korzystałam z:

- „Zawód z pasją” P. Hebla, J.Madejski
- „Co studiować, gdzie pracować. Informator o zawodach” P. Hebla, J.Madejski
- „Zawód. Opowieść o pracy w Polsce. To o nas” Kamil Fejfer
- „Zawody przyszłości. Planowanie kariery w zgodzie z predyspozycjami” praca zbiorowa
- : www.hotmoney.pl
- <https://cogito.com.pl/tag/zawody-przyszlosci/>
- <https://biznestuba.pl/branze/zawody-przyszlosci-o-ktorych-marza-polscy-licealisci/>